

To stærke kvinder må nu gøre op med embedsmandsvældet

Af kommunikationschef Jørn Verner Stendorf, Stadiløvej 25, 6950 Ringkøbing, jvsj@os.dk

Embedsmændene i Transportministeriet og Kystdirektoratet har travlt i øjeblikket. Vel at mærke travlt med at få manipuleret to nye kvindelige chefer på plads så de to chefer, kan møde på arbejde i total uvidenhed om tingenes tilstand. Den ene kvinde er transportminister Pia Olsen Dyhr, og den anden er Kystdirektoratets nye direktør Merete Løvschall. Disse embedsmænd er verdensmestre i at konstruere virkeligheden. Nu må vi bare håbe, at de to kvinder viser den nødvendige styrke, og straks iværksætter en effektiv renselsesproces, som i den grad bør koste hoveder. For mage til embedsmandsvælde i løgn og latin skal man da lede længe efter.

Kystdirektoratet er en del af transportministerens ansvarsområde. Dette direktorat skal blandt andet sørge for, at vort lille land ikke bliver oversvømmet af havet. Det handler om kystsikring og især sandfodring, som kort fortalt er at pumpe sand ind på sårbare steder langs især vestkysten, hvor der er risiko for, at havet ved storm og orkan kan bryde gennem klitterne. Man skaber kunstige klitter, der angiveligt skulle være et effektivt bolværk mod havets kræfter. En "teknik" Kystdirektoratet i snart 30 år har været i stand til at bilde skiftende transportministre ind, er løsningen på kystsikringen i Danmark. Embedsmænd og teknisk stab i direktoratet glemmer bare at fortælle, at sandfodringen altid forsvinder i havet, når der er storm og orkan. I de cirka 30 år er der brugt to milliarder kroner på sandfodring i Danmark, og ligeså sikkert som amen i kirken, er dette sand forsvundet i havet. Sagt med andre ord: År efter år skyller millionerne i havet, og ikke nok med det, så har der været en gennemsnitlig klit tilbagerykning på 41 meter langs vestkysten siden 1983. Altså har havet ud over at æde de kunstige sandfodrede klitter, også snuppet 41 meter af de naturlige klitter. Det er således tale om et skridt frem og to tilbage!

Tagselvbord

Alle tallene er Kystdirektoratets egne tal også, at der på knap 30 år er pumpet 59 millioner kubikmeter sand ind på vestkysten. I samme periode har erosionen langs vestkysten været 112 millioner kubikmeter. Trækker man de to tal fra hinanden, får vi tallet 53 millioner "negative" kubikmeter, hvilket svarer til minus 190 procent efter en investering på to milliarder kroner. Tallene er ubestridelige. De kommer fra ministerium og direktorat, som på denne måde nu i snart 30 år, har skabt dette tagselvbord af skatteydernes hårdt tjente penge, uden at kunne levere varen, nemlig en effektiv og langtidsholdbar kystsikring.

Frisk vesterhavsluft

Det er ganske enkelt rystende, at dette kan finde sted i dagens Danmark, og man må i den grad håbe, at stolen under en række embedsmænd bliver så glohede, at de enten selv siger farvel og tak eller får et veltilrettelagt spark et vist sted. Dyhr og Løvschall træder forhåbentlig øjeblikkeligt i karakter og sørger for, at der kommer frisk vesterhavsluft i indeklimaet i ministerium og direktorat. Den forventede handlekraft

hos de to kvinder bør vi også kunne aflæse allerede ved årets finanslov, som jo forhandles i øjeblikket. En såkaldt fællesaftale mellem de fire vestkystkommuner Ringkøbing-Skjern, Holstebro, Lemvig og Thisted forhandles i øjeblikket for de næste 5 år (2014 til og med 2018). I runde tal afsættes der i den periode 800 millioner kroner til den total forfejlede kystsikring ved hjælp af sandfodring og oprensning af sand i blandt andet havnene i Esbjerg, Hvide Sande, Thorsminde og Hanstholm. En entreprismand dansk entreprenør skovler millioner ind på hvert år til den fyrstelige pris på 40 kroner pr. kubikmeter sand, der pumpes ind på kysten. Det er i øvrigt dybt mystisk, at Kystdirektoratet ikke selv for længst, har købt en sandpumpe!

Halv milliard kan spares

For købte Transportministeriet en sandpumpe ville "pumpeprisen" kunne reduceres til 5 kroner pr. kubikmeter. Man kan nemlig få en langt mere effektiv sandpumpe bygget i Kina for en engangsinvestering på 85 millioner kroner, og hvor driften af den vil være 25 millioner kroner om året. Med denne investering vil man kunne spare 135 millioner kroner om året, hvilket svarer til over en halv milliard kroner på den nye 5-årige fællesaftale. Det er tal som en af regeringens skarpeste og klogeste hoveder, finansminister Bjarne Corydon kan forstå. Så lad os få ham på banen så hurtigt som muligt!

Endnu flere penge kan spares, hvis et verdenspatent på effektiv og langtidsholdbar kystsikring bliver anerkendt i Danmark. Skagen Innovationscenter med direktør Poul Jakobsen i spidsen, har i mange år sikret kysterne i en række lande herunder Australien, Sydafrika, Peru og Ghana. Hans videnskabelige teknik er at dræne strandene med rør, der graves lodret ned i stranden. Disse rør udligner trykket mellem hav og land, hvorved der skabes naturlig aflejring af sand. Han har ved forsøg i Danmark bevist, at flere strækninger ved blandt andet Søndervig og Hvide-Sande/Nymindegab er blevet tilført mellem 100.000 og 300.000 kubikmeter naturligt sand. Sand der stabiliserer stranden, og som betyder, at bølgerne selv ved storm og orkan nu skal op ad bakke, og derved mister pusten, inden de når klitterne. Seneste tilbud fra Poul Jakobsen er at dræne 40 kilometer strand fra Nymindegab i syd til Thorsminde i nord for 13,2 millioner kroner. Det er en fjerdedel af, hvad den nyttesløse sandfodring som Kystdirektoratet praktiserer, koster.

Poul Jakobsens bemærkelsesværdige resultater er en rød klud hos embedsmændene i Kystdirektoratet og Transportministeriet for i deres verden er der kun en sandhed. Det er derfor næsten med himmelvendte øjne, jeg håber, at vi nu har fået to stærke kvinder, der med snusfornuft og handlekraft, kan sætte en ny dagsorden for kystsikringen i Danmark og være det nye synlige bevis på, at et bolværk af embedsmænd og spindoktorer i Transportministeriet og Kystdirektoratet, kan pakke sammen. Jeg ser ganske enkelt frem til, at de to kvinder sætter en hel ny dagsorden, hvor de beviser, at de selv kan skelne mellem skidt og kanel!

Billedtekst: Jørn Verner Stendorf